

Sevda Mumluğunda Erir Dudağın

– prens · 13 Şubat 2014

Gönül harmanlarda savruldu durdun
Sevda mumluğunda erir dudağın
Yüreğin boşaldı hazana vurdun
Sevda mumluğunda erir dudağın

Rüzgardan öteye geçmedi sözün
Tuvalin üstünde sarı bir güldün
Yakıldı toplandı kuruyan özün
Dostun acısına kahkaha güldün

Nesimi dillerde derin yüzüldü
Pörsümüştür suratın zamana dönük
Veysel'in sazında dilin çözüldü
Kuruyan gazeller elimde sönük

Turunç bahçasında elma sevdiğim
Gülün dikenidir aşkın kemendi
Kem sözden uzak dur canım bildiğim
Dudakta çimlenir kiraz tülbendi

Yakışların dolu ele giderken
Ahların tüllendi gün kanadımda
Bakışın sallansın aşkı güderken
Çekmiyor ahlarım tel saradımda

Şimdi kapıları ardından salla
Gözümün ferine indir perdemi
Dualar kesilsin bin kahkahayla
kalbine müptela serin yerde mi

Kalbimde aşkının gen haritası
Sensin sultanların en harikası

14 Şubat'a...